

Projev ministra kultury Daniela Hermana na pietním aktu před budovou Českého rozhlasu k uctění památky obětí okupace v roce 1968

21. srpna 2014

Vážení vysocí ústavní činitelé, vážení páni generálové, vážený pane primátore, vážený pane generální řediteli, dámy a pánové,

je pro mne opravdovou ctí, že jménem vlády mohu na dnešním pietním shromáždění vystoupit. Scházíme se u tohoto památníku. Památníky jsou symboly. Úcta k symbolům také vyjadřuje stav kultury v naší společnosti. Papež František při své nedávné návštěvě Koreje řekl, že máme být strážci paměti a také strážci naděje. To, že nezapomínáme, je velmi důležité, protože 21. srpna 1968 rozjezdily sovětské tanky iluzi o tom, že demokracie je kompatibilní s komunismem. Není.

Myslím si, že je důležité si toto uvědomovat. Za dva dny si budeme připomínat ostudné výročí podepsání paktu Ribbentrop – Molotov, kdy německý ministr zahraničních věcí Joachim von Ribbentrop navštívil Moskvu, aby se sovětským ministrem zahraničních věcí Vjačeslavem Molotovem 23. srpna 1939 podepsali dohodu o neútočení a spolupráci, která se stala vlastně základem rozdělení Evropy.

Ruské tanky v tuto chvíli opět porušují suverenitu jedné evropské země.

Myslím si, že je důležité, abychom si tyto souvislosti uvědomovali. A abychom byli také strážci naděje, je třeba si uvědomit ten veliký dar svobody, v které můžeme žít. Ale svoboda je pouhým prostorem. Prostorem, který žádá o to, aby byl naplněn obsahem pozitivním a konstruktivním. A to je naše společná mise. Nejsou žádní „oni“, kteří rozhodují o naší budoucnosti.

Osudy naše jsou v našich rukou. Je to veliký dar, který jsme dostali, a není samozřejmý. Musíme ho hájit. Krev té více než stovky nevinně padlých a zastřelených sovětskými okupanty před 46 lety volá k nebi. Jsme jim toto dlužni.

Děkuji jim a děkuji i vám za pozornost.